

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe unu 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortiseri nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrămit.

Nr. 21.

Mercuri, 28 Ianuaru (9 Februaru.)

1887.

BrașovŪ, 27 Ianuaru 1887.

E lucru cunoscutŪ, și în țeră și în afară din țeră, că orice mișcare întreprinsă de poporele nemaghiare pentru progresul și înaintarea lorŪ nu numai nu e bine vedută de stăpânirea ungerescă, ci e împiedecată chiar sĕu deadreptulŪ de către guvernŪ prin diferite mĕsuri, între care loculŪ antĕiu îlŪ ocupă nesfĕrșitele ordonațe ilegale, sĕu indirectŪ prin organele lui începĕndŪ dela ilustritătĕle fĕspănesci până la mărĕile lorŪ solgăbirĕscĕ, prin amenințări. Mai vine apoi și pressa maghiaro-jidană cu țĕpetele ei și trĕba e făcută, „opiniunea publică“ s'a pronunțatŪ. Diarele nemaghiare pe câtŪ se pĕte se opreseŪ d'a se cetĭ, lucrările de literatură, mai alesŪ istorică din trecutulŪ nostru, se confiscă, cărțile școlare care nu le convinŪ șovinĕștilorŪ nu se aprobă și se scotŪ din școle, și așa mai departe în infinitŪ.

Nu ne-a rămasŪ decătŪ unŪ cercŪ fĕrte restrĭnsŪ de activitate țiaristică și literară, care încă abia dă înainte, pentru că stăpânirea ungerescă îngrijesce, ca poporulŪ nostru sĕ se cultivate încĕtŪ de totŪ și sĕ-lŪ reducă în privința materială la cea mai simplă expresiune. La acestea se mai adaugă apoi și indiferențĕmulŪ de care e cuprĭnsă o parte a inteligențĕi nĕstre dela orașe și dela sate față cu mișcarea nĕstră literară, și astfelŪ sĕ ne mai mirămŪ că facemŪ doi pași înainte și unulŪ îndĕrĕtŪ.

De aceste sentimente cuprĭnsŪ, unŪ zelosŪ susțĭitorŪ alŪ pressei și literaturĕi nĕstre în genere măhnitŪ pentru slaba pĕrtĭnire a acestora, ne trimite unŪ articolŪ arătândŪ unele mijlĕce, prin care s'ar pĕte înlătura multe neajunsuri în acĕstă privință și s'ar încuragea acea parte a bărbăților nĕstri cu carte, carĭ au lucratŪ și lucrĕză neobositŪ, precum și aceia carĭ arŪ avĕ dorința ferbinte a lucra pentru înăvțirea literaturĕi nĕstre și prin urmare pentru cultura poporului, ĕr cu timpulŪ pentru ridicarea literaturĕi romăne la o trĕptă mai înaltă. Eată articolulŪ:

„E ceva cunoscutŪ, că nicĭ unŪ lucru, care nu se plătesce celŪ puținŪ amĕsuratŪ muncĕi, nu se face bucosŪ și nu se perfecțĕneză ci rămăne baltă; din contră totŪ lucrulŪ plătitŪ cum se cuvĭne se încĕrcă și prin emulațiunea celorŪ ce-lŪ facŪ se perfecțĕneză. Adevĕrului acestuia nu i se pĕte sustrage nicĭ celŪ care lucrĕză cu pĕna.“

„De lucrurile acelea care nu se plătescŪ se țĭne, durere, și a face literatură romănescă, adevă a scrie romănesce.“

„Foile nĕstre politice, deși luptă pentru drepturile poporului romănŪ cu rară energiă și abnegațiune suferindŪ și espunĕndŪ-se la tĕte, arŪ trebui sĕ fiă cetite de toți Romăni, carĭ au învățatŪ câtŪși de puțină carte. Cu ei însă totŪ își mai esplică omulŪ lucrulŪ, căci ce e dreptŪ, poporulŪ nostru încă n'are acea maturitate politică, ca sĕ scĕie apĕrția serviciulŪ ce i-lŪ facŪ țiarele, nicĭ cultură destulă — mulțămĭtă trecutului întunecosŪ și în mare parte presintului vitregŪ — ca sĕ cetĕscă foi în massă, cum facŪ poporele înaintate în cultură.“

„Dĕr ce facŪ inteligențĕi? Unii, mai alesŪ cei de pe la sate, nu simțŪ mai de locŪ lipsa nutrimentului spiritualŪ. Aceștia lucră, economĕscŪ, agonĕscŪ; tĕte celelalte le lasă în voia lui Dumneșeu. TotŪ ce nu aduce crucerŪ în casă n'are prețŪ înaintea lorŪ, totŪ ce duce crucerulŪ din casă e urgisitŪ de ei.“

„Alții simțŪ lipsa nutrimentului spiritualŪ, arŪ prenumĕra bucosŪ foi romăne, nu le-ar plăcea rău pentru bănișorii dați, dĕr se temŪ că abonândŪ foi romăne se vorŪ strica cu „măria șă“ solgăbirĕlŪ, cu ilustritătĕa fĕspănescă, de esemplu cu Banffy-pașă, cu șefii lorŪ de dregĕ-

toriă sĕu cu alți „puternici“ ai țĕlei și timpului.“

„E lucru sciutŪ, că a cetĭ foi romănescĭ, în ochii „opiniunei publice“ ungerescĭ, sĕu mai bine țĕșŪ în ochii pressei maghiaro-jidane și a marilor și micilorŪ tirani, trece de „trădare de patriă.“ Toți aceia, carĭ comitŪ acĕstă „crimă“, suntŪ consemnați și țĭnuți în evidență. Aceștia citescŪ pe „Magyar Allam“ și alte foi neromăne ajutorândŪ cu banii lorŪ, sustrași literaturĕi romăne, literaturĕi streine. MicŪ e numărulŪ acestorŪ inteligenți independenți după caracterŪ și pozițiune, carĭ țĭnŪ foi politice romăne. Ce mirare dĕră, că foile nĕstre politice au sĕ lupte cu marĭ greutăți!“

„Literatură nĕstră beletristică de țĕci de ani n'a făcutŪ mai nicĭ unŪ progresŪ. Cele douĕ foi ce le avemŪ cu chiu cu vai abia o ducŪ. Țĭ se rupe inima vedĕndŪ formatulŪ, esopițiunea și mai alesŪ ilustrațiunile lorŪ, când le asemĕni cu cele ale altorŪ foi beletristice neromăne. Dĕr ce sĕ facă redactorii lorŪ? Lucrările, hărtia, țĭparulŪ și ilustrațiunile frumĕse costă banĭ, mulți banĭ, și publiculŪ nostru dă puținŪ, fĕrte puținŪ, și apoi și aceștia numai cu mare nĕcazŪ. De țĕci de ani n'a apărutŪ o nuvelă, unŪ romanŪ originalŪ de Dĕmne-ajută. Dĕr ce sĕ facĭ când damele nĕstre cetescŪ în tĕte limbile, numai romănesce prĕ puținŪ; când țĭnŪ de „bon ton“ a cetĭ în limbĭ streine și de „mărgĭnire“ a cetĭ mai multŪ romănesce; când tĕtă lumea umblă dnpă amĕțelă, ĕr nu după adevĕrŪ și realitate! Când vomŪ avĕ noi romancierĭ ca Victor Hugo, Dumas ș. a. sĕu baremĭ ca Germanii, și romanuri ca cele scrise de aceștia? Atunci, când ne vomŪ da banii nĕstri pe opuri romăne — bune, slabe cum suntŪ la începutŪ, mai bune mai târziu și escelente în fine — și când scriitorii nĕstri își vorŪ pĕte scĕte baremĭ cheltuelile țĭparului și hărtĕiei, dĕcă nu chiar a se mbogăți și a 'și edifica palate cu câte unŪ romanŪ, douĕ.“

„Dĕr cum stămŪ cu literatură didactică? Rău, fĕrte rău, dĕră mai rău decătŪ cu cele douĕ de mai nainte. A scrie cărți didactice romăne însemneză a te îngropa în datorii, ca sĕ nu mai poți eși din ele, cu prețulŪ ostenelei și sănătății tale. Vasile Petri și alții arŪ sci istorisi multe lucruri amare despre aceea ce însemneză a mbogăți literatură didactică romănă. Și ĕre nu este leacŪ nicĭ aci? SuntemŪ ĕre siliți a aștepta și la acestŪ ramŪ alŪ literaturĕi, ca la celelalte douĕ de mai nainte, procesulŪ celŪ lungŪ alŪ đsvoltării naturale, adevă până ce sĕși vină 'n orĭ publiculŪ nostru romănescŪ? Mulțămĭtă lui Dumneșeu, nu. AcestŪ ramŪ alŪ literaturĕi nu atĕrnă de „bene placitum“ alŪ publicului nostru, se pĕte đsvolta — și trebuie sĕ se đsvolte — pe cale mai puținŪ naturală decătŪ aceea a venirĕi în orĭ a publicului nostru, și đsvoltăndŪ-se va șervi totŪ odată de cea mai puternică dospĕlă spre grăbirea procesului đsvoltării naturale.“

„AcestŪ leacŪ e în mână autorităților nĕstre bisericescĭ. Trebuie sĕ se folosĕscă de elŪ până ce nu li se vorŪ pune pedecĭ și în acĕstă privință. Semne suntŪ deja despre acĕsta, fapțele nu vorŪ întârția. Aceia carĭ strigă în capulŪ nostru, provĕcă și iau de ani încĕce atătea đsposițiuni sinistre pentru convĕțuirea pacinică a concetătenilorŪ și înaintarea lorŪ în cultură pe cale firĕscă, nu strigă și nu facŪ din principiu, nicĭ din convingere, ci pentru — pâne. Aceștia nu vorŪ neglija încercările de a 'și asigura lorŪ și acĕstă pâne, ca și pe celelalte. PutemŪ fi siguri, că pretextele nu le vorŪ lipsi, suntŪ meșteri în născociri. E de folositŪ dĕră leaculŪ până ce nu e târziu.“

„Autoritățile nĕstre bisericescĭ arŪ trebui sĕ îngrijĕscă, ca opuri didactice aflate bune de conșistorii sĕ se cumpere pentru tĕte bibliotecele

școlare și parohiale. Dĕcă s'arŪ da pe anŪ nn mai multŪ decătŪ 1—2 fl. pe cărți didactice pentru fiecare bibliotecă — și atăta se pĕte da chiar și din pedepsele pentru necercetarea școlei și chiar și din banii celei mai șĕrace parohii — în câțiva ani ne-amŪ pomeni cu bibliotecĭ bune în școlele nĕstre. Ce folosŪ ar resulta de aci antĕiu pentru literatură nĕstră đdidactică, apoi pentru învățămĕntulŪ poporalŪ și din acesta în genere pentru înaintarea nĕstră în cultură! Scriitorii nĕstri arŪ emula în a da la lumină cărți didactice, care de care mai bune, ca sĕ fiă aprobate de conșistorii și așa sĕ vedă unŪ bunŪ folosŪ pe urma ostenelei lorŪ; învățătorii mai slabĭ arŪ avĕ de unde sĕ 'și suplinĕscă lipsa sĕu defectele calificațiunei; preoții, ca inspectorĭ școlari, arŪ fi în stare a controla activitatea învățătorilorŪ și în casŪ de lipsă arŪ da acesteia chiar direcțiunea recerută; poporulŪ s'ar lumina și ar cunĕște starea primejdiosă în care se află, și-ar sci folosi drepturile, ar sci apĕrția pe bărbății devotați cauzei lui, ar fi în stare a îmbrățșa în massă și cu căldură literatură națională și astfelŪ amŪ ajunge în 20—30 de ani la o stare culturală, care ne-ar face respectați chiar și înaintea rĕuvoitorilorŪ nĕstri, căci unŪ poporŪ luminatŪ și consciu de sine nu pĕte fi ignoratŪ.“

„Tĕte aceste avantaje ni le-amŪ căștiga așa đdicĕndŪ fără cheltueli enorme și fără prĕ multă osteneță. Numai de unŪ lucru ar trebui sĕ se țĭnă sĕmă: autoritățile bisericescĭ sĕ nu se mulțumĕscă numai cu emiterea cercularelorŪ în favorulŪ unei sĕu altei cărți, ci sĕ stăruĕscă cu tĕtă energia și pentru esecutarea celorŪ cuprĭnse în ele.“

„Dea ceriulŪ, ca vocea mea sĕ nu fiă a celuiia, care strigă în pustiă!“

Cestiunea bulgară.

ĐiarulŪ bulgarŪ „Sloboda“ din Sofia publică rĕșpunsulŪ ce l'a datŪ Marele VizirŪ la propunerile lui Zankov.

Marele VizirŪ respinge punctulŪ antĕiu, privitorŪ la imediată retragere a regențĕi, din motivulŪ că până la alegerea unui principe e necesară regența, ca sĕ reprezinte cea mai înaltă autoritate în țĕră și sĕ conducă afacerile guvernului. De aceea regența trebuie sĕ esiste mai departe, mai alesŪ că ea a fostŪ recunoscută aprĕpe de tĕte puterile. Ce privesce venirea unorŪ membri ai opozițiunei la guvernŪ, Marele VizirŪ declară, că ar fi de doritŪ acĕsta pentru împăcarea partidelorŪ, și anume sĕ se dea opozițiunei douĕ portofolii; ministerulŪ de rĕșboiu însă trebuie sĕ rămănă rezervatŪ unui BulgarŪ. Precum se scĕie, Zankov cerea retragerea actualului ministru de rĕșboiu Nikolajew, ĕr VizirulŪ a rĕșpunsŪ, că rămănerĕa lui Nikolajew în oficiu, după dovețile de energiă și capacitate ce le-a datŪ, e de doritŪ. Cu privire la propunerile lui Zankov, d'a se alege o nouă Sobraniă și Dadian de Mingrelia ca principe, Marele VizirŪ e de părere, că aceste propunerĭ suntŪ periculoșe considerândŪ împrejurarea, că Rusia și Turcia nu stăruĕscŪ nicĕdecum pentru acĕstă candidatură. În același modŪ respinge Marele VizirŪ celelalte propunerĭ ale lui Zankov, deĕrece acelea privescŪ afacerĭ interne, care nu cadŪ în cerculŪ de competență alŪ Portĭii.

Sciri militare.

Rusia. Din Cracovia se telegrafiază, că ȚarulŪ a datŪ ordinŪ, ca imediatŪ sĕ se încĕpă construirea unui drumŪ de ferŪ cu cale largă dela Varșovia la Radom. În Odessa au sositŪ din PetersburgŪ și din Germania cantități enorme de conserve pentru armata de sudŪ.

Germania. După o scire din Amberg, numărulŪ lucrătorilorŪ în fabrica de pușci de acolo a fostŪ sporitŪ în modŪ însemnatŪ, deĕrece s'a ordonatŪ sĕ se fabrică și sĕ se predea în fie-care țĭ 180—200 pușci. ReferențulŪ în inspecțiunea artileriei și trenului, colonelulŪ ThŪrheim, a plecatŪ la Amberg.

Muntegru. O telegramă din Constantinopol spune, că 20,000 Muntegrini sunt înarmați cu puști noue. Deși Porta a fost asigurată despre pacificele intențiuni ale prințului Nichita, totuși a trimis întărirea de trupe în Serbia vechiă.

Francia. Din Petersburg se telegrafiază, că la consulatul francez de acolo s'a așiat o publicare, prin care toți Francesii, cari fac parte din rezervă, sunt chemați la consulat și așițați a fi gata pentru convocare sub steaguri.

SCRILE DILEI.

Ni se scrie, că în comitatul *Murșu-Turda* preoții sunt puși la facerea drumurilor de țară și se răscumpere de la lucru prin bani; astă primă-veră organele ungurești au umblat din grajd în grajd pentru a înscrie vitele la drum, și unde vitele nu erau acasă au numărat strângurile de la esle și astfel au aruncat a se plăti bani pentru facerea drumului chiar și după vitele mărunte, cari nu erau de jug și cari în sensul legii nu sunt supuse taxei pentru facerea drumului. Reclamele omenilor n'au fost băgate în seamă. De altă parte nisece notari unguri aproape fără cunoștință de carte vizitează școlile române și fără asistența lor nu le este permis preoților a ține esamene cu copii. Din astă cauză protopopii noștri sunt foarte dispuși și decât să se înjosesc a sta la un esamen sub controla unui notar unguresc, mai bine preferă să nu ia parte la esamene de loc, ci pentru ași implini datorința își trimit numai delegați. — Rău fac protopopii că nu se duc, aci nu e vorba de înjosire, ci de ocrotirea școlilor în contra uneltirilor ce s'ar face din partea acestora. Și apoi cu ce drept notari ungurești inspectează școlile noastre și cum au ajuns lucrurile ca fără ei să nu se țină esamene?

—x—

Se scrie din *Sebeșiu* către „Kolozvár,” că Sasi aparținători partidei liberale se organizează deja pentru viitoarele alegeri de deputați dietali. În locul președintelui de până acum al partidei Friedrich Bömches, care a resemnat, fu ales într-o adunare Moriz Welther, maior în pensie. Corespondentul numitei foi pretinde a fi aflat, că la viitoarele alegeri dietale vor păși pe arenă și Românii, dar încă nu e hotărât, decât ei au de gând să pună un candidat guvernamental, sau opozițional. — Nu putem da credemintu acestei comunicări, deoarece Românii din *Sebeșiu* știu bine, că noi Ardeleni nu alegem deputați dietali. Poate că agitază printre ei nescăi seducători, de aceea se se feresc să nu cadă în cursă.

—x—

Cu subscrierea „Unu călătoru cămpean” ni s'a trimis o corespondență, al căreia autor susține că de 30 de ani muncesc în cauza școlilor și a poporului român peste tot, față cu cari nutrește un mare interes. Din o călătorie făcută prin părțile Meseșului s'a convins, că situațiunea școlilor în protopopiatul *Almașului mare* nu este așa de tristă, precum s'a descris mai astă-veră într-o corespondență, ce ni s'a trimis din părțile acele. Nu-i drept că preoții ar face speculă cu școlă, gerându-se pe sine ca învățători, lăcomind la salariul acestora, ci în ceea ce atinge școlă atât protopopul, cât și preoții și curatorii lor sunt deplin conșcii de chiamarea ce o au. Substituirea învățătorilor prin preoți s'a întâmplat — și ce corespondentul — numai foarte rar și în cazuri de necesitate; astfel s'a întâmplat și în Restolțului mare, unde preotul și-a dăruit plata, ce a luat-o ca învățător, în favorul parohiei sale; totu cam acesta se întâmplă și în alte locuri unde funcționează preoții ca învățători, ceea ce atestă că nu pofta de câștig îi face să ocupe locul de învățător. După această laudă corespondentul starea edificiilor școlare și bisericilor din protopopiatul *Almașului mare*, ceea ce o atribuie zelului respectivelor protopopii, și în fine arată reaua dotațiune a unor preoți din tractul, cum d. e. a celor din comunele *Ciumarna* și *Chichișa*, cari nu sunt mai mari ca 25—30 familii gr. cat. și ai căror preoți nu au mai mare venit decât cel mai din urmă funcționar al satului. Decât să mai existe asemenea parohii — și ce corespondentul — mai bine ar fi să se contopescă școlile la altele mai mari, căci atunci cel puțin ar dispărea multe neplăceri dintre preoții uniți și neuniți ai respectivelor comune.

—x—

După raportul ministrului Trefort, care e și președinte al academiei ungurești de științe, averea academiei s'a sporit în anul trecut numai cu 1976 fl. 34 cr. și era la 1 Ianuarie 1887 de 2,123,647 fl. 91 cr. În această sumă se cuprinde și valoarea palatului academiei, a casei închiriate, a bibliotecii și a mobilelor cu un milion.

—x—

Sub titlul: *Marșul Cooperatorilor*, cetim în „Cooperatorul” din București: „D-lă *Iacob Mureșianu*, eme-

ritul profesor de Canto dela sem'narul din Blășiu (Transilvania), a compus un marș triumfal pentru viitoră Expozițiune din Craiova a Cooperatorilor, pe care l'a dedicat D-lui președinte fondator al societăților Cooperative române. Melodiile acestui marș sunt de un stil pur românesc trans-carpatin. Intre multe alte opere ale acestui distins artist, fiul renumitului patriot și bătrân luptător al emancipării românismului în Transilvania, sunt și operturile lui „*Stefan cel Mare*” și „*Mihaiu Viteazul*,” compozițiuni măestre de însemnată valoare prin idealul, caracteristica și energia modulațiunilor lor. Acest marș se va da publicității peste curând și se va vinde cu 1 leu 50 bani bucata la toate librăriile din țară. *Avisu Cooperatorilor!*”

—x—

Sub titlul „*Maghiarisarea cislaitanică*” scrie „*Deutsche Zeitung*”: „Cum că cineva, care cutieră stradele Pestei și Budei, întâlnește numai firme ungurești, deși o mare parte a populațiunii și cu puține excepțiuni mai toți streinii cari vin la Budapesta numai atunci s'ar pute orienta, decât inscripțiunile ar fi în colțul stradelor și în limba germană, este lucru cunoscut. Nou însă e, că într-o foia oficială ce apare în Viena se întrebunțază expresiuni ungurești, încât unu care cunoște limba ungurească și care are la dispozițiune unu dictionar unguresc poate înțelege ce e scris. În fasciculul pe Ianuarie al foiei „*Statistische Monatschrift*” editat de comisiunea centrală statistică c. r. Viena 1887, este un tractat: „*Statistica meseriilor și industriei Ungariei în anul 1885*,” de Dr. Josef de Jekelfalussy. Acest interesant tractat conține toate însemnările locurilor în idiomul curat maghiar. În loc de Raab se dice Győr, în loc de Hermanstadt Szeben, în loc de Kronstadt Brassó, în loc de Pressburg Pozsony, în loc de Oedenburg Sopron ș. a. deoarece astfel de însemnări numai cu ajutorul unei charte bune se pot ceti și cetitorii germani, în a căror limbă apare „*Statistische Monatschrift*,” nu pot avea charte cu nume ungurești, devine întreg tractatul nefolositor. Redacțiunea acestei foi se aibă baremi atata simț pentru scopul ei, ca să nu păgăbescă pe cetitori în astfel de mod, și atata tact să nu pretindă dela cetitorii germani astfel de lucruri.”

—x—

Unu casă de marte în condițiuni de totu triste s'a întâmplat de curând în pasul *Ciuc-Ghimesu*. Despărțemintul militar român postat la graniță fu schimbat și trei dintre soldații schimbați hotărâră, spre a cruța scoborirea cea obosită spre casa de gardă, să se dea jos pe locul din apropiere pe unde se trimit devale lemnele din vârful muntelui. Când se aflau pe la mijlocul drumului, un trunchiu de lemn se dărimă deodată. Doi dintre soldați putură să se dea înlătură încă la timp al treilea însă fu apucat de lemn, tîrît în vale și găsit apoi mort, fiindu-i cadavrul mutilat cumplit.

—x—

Ni se scrie din *Socolul de Câmpia*, cu data 29 Ianuarie: „Vă fac cunoscut că în 28 l. c. sera la 9 ore în comuna Socol din ținutul Reghinului s'a întâmplat unu mare incendiu la doi economi din aceeași comună și anumiți la *Zacharie Friciu* și *Filimon Bota*. Focul s'a escat din mijlocul unei șireți de paie. Celui dinteu i-a ars casa cu toate cerealele adunate precum grâu, cucuruz, orz, ovăs, sămânță de cânepă etc. celui altu i-a ars grașdiul, șiura, paiele și nutrețul vitelor, precum și nenumărate obiecte economice la amândoi, rămânându în vreme de noapte înspăimântați și dăunați de furia focului pus de o mână rea. Dauna estimată după calcul de mijloc se suie peste 1000 fl. v. a. la ambii. Din nenorocire nici unu n'a fost asigurat. Noroc a fost pentru întreaga uliță ba putem dice pentru întreaga comună, că n'a tras vântul. Fiind uscate toate, focul a ținut cu pară 2 ore, și de totu nu l'au putut stingea până dimineața cu atât mai virtos că a fost în vreme de noapte, pre când s'au fost culcați omenii, și numai puțin erau neculcați, cari cu străjile îndată au alergat la foc mai sărind într'ajutor și ceilalți săteni mai târziu. Este de a se mulțami pe lângă *Socoleni* d-lui *Alexandru Truția*, jude comunal în *Cosma*, care a alergat îndată cu mai mulți *Cosmeni* de acolo cu puști de apă la stingere, precum și d-lui *Nagy Iozsef*, deregetor la domeniul *Gr. Teleky Gustav* din *Tonciu*, care a venit cu mai mulți *Toncenii*, și așa s'a mai potolit elementul cel infuriat. Mă mir că poporul nostru de pe sate, deși preoții și inteligența îl capaciteză destul, nu se asigurază. Publicul nostru ar face o faptă creștină, decât ar ajuta după putință pe acești nenoriciți îngreunați cu familiile grele. Binefăcătorii se se adreseze la subscrișul oficiu parohial gr. cat. din *Socolu*, *Posta* ultimă *Szász-Régen*. *Iacob Popu*, preot gr. cat. în *Socolu*.”

—x—

Vineri în săptămâna trecută, comandantul secției polițienesci din *Blumena* a descoperit o casă de prost-

tuată în țigăniă. Proprietara aceleia fu escortată în comuna ei natală.

—x—

„*Székely Nemzet*” spune, că învățătorii ungurești din comitatul *Trei-s-aune* trebuie să se exerciteze a suferi foame, fiindcă nu și au primit lăfa de trei luni. — Așa sprijinesc „*Kulturgylet*”-ișii cultura? Ori cultura lor le stă în banchete?

—x—

Se scrie din *Sebeșiu*, că în noaptea de 1 spre 2 Febr. n. au intrat nisece hoți în prăvălia de haine alui *H. Hanich* și au furat baine în preț de 100 fl.; dela o prăvălie de lipscăniă din vecinătate au rupt lăcatele *Wertheim* fără însă ca să fi putut intra înăuntru; probabil că hoții au fost conturbați în lucrarea lor.

—x—

Din *Hergen* ni se scriu următoarele: „*Domnule Redactor!* În interesul adevărului vă rugăm să binevoiți a da loc în prețitul șiar „*Gazeta Transilvaniei*” acestui răspuns la corespondența anonimului *Făgărășanul*, apărută în Nro. 280 din 19 Decembrie 1886 al „*Gazetei*”. Noi ca alegători am luat parte la alegerea de membri în comitetul comitatensu, ce s'a ținut în 15 Noembrie 1886 în comuna *Mărgineni*; scim că totu ce s'a ținut în acea corespondență sunt neadeveruri; părintele *Gheorghiu Fetu* avându maioritate a reșit pe cale legală, și avem și speranța că ne folosesc mai mult ca alți membri de cari am avut și cari niciodată nu au luat parte la ședințe. Deci basați numai pre adevăr vă rugăm cu totă stima a da loc acestui răspuns, căci numai astfel se poate lămuri adevărul. Cei cari s'au folosit cu corespondența contra paroch. gr. cath. *Georgiu Fetu* nu sunt Români adevărați, ci caută alte interese. Der la astfel de venătoare ar trebui să renunțe. Credem că prin eșirea acestui răspuns nu vor întinde lațurile mai departe. Pentru onora d-lui paroch și a noastră a tuturor suntem în deplină speranță că ne veți da loc acestei juste cereri.” (Subscriși 28 alegători).

—x—

Junimea română din Alba-Iulia va da unu bal la 17 Februarie st. n. în „*Otelul Național*,” în folosul ambelor școlă române de acolo. Prețul intrării de persoană 1 fl. de familie 2 fl. Biletele se pot căpeta în prăvălia *D. Moreno*, sera la casă. Inceputul la 8 ore. Damele sunt rugate a se presenta în toalete simple. Supra-solviri se primesc cu mulțamită și se vor chita pe cale diaristică. — *Comitetul organizatoru*.”

O nouă lucrare a unui sculptor român.

Cetim în „*Voința Națională*”:

„Unu din cei mai eminenți sculptori ai țării, d. *Stefan Valbudea*, s'a reintors de câteva luni în capitală din *Paris* și *Roma*, unde a studiat cu multă ardore și zel arta sculpturii pre lângă cei mai distinsi profesori, d-sa e cunoscut în lumea artistică pentru mai multe opere pline de talent executate în străinătate, expuse la expoziția salonului din 1885 în *Paris* și apoi trimise în țară, unde se află astăzi, în muzeul din *București*, precum „*Mihailu nebunul*” lucrat în *Paris* și „*Invingătorul*” lucrat în *Roma*. D-lă *Valbudea* a terminat de curând o lucrare foarte interesantă, macheta și bustul unui mare cronicar elu țării, *Miron Costin*. Impulsiunea i-a fost dată de d. *Urechia*, care a studiat în toate amănuntele sale viața acestui distins bărbat. D. *Urechia* voindu să eternizeze memoria acestui om politic și literat profită de talentul tinerului sculptor d. *Valbudea* pentru a-i ridica o statuă, care va fi așezată la *Romanu*, locul natal al lui *Miron Costin*. Dificultățile, în contra cărora sculptorul avea ca să lupte pentru a reproduce cu o exactitudine posibilă fisionomia adevărată a acestui cronicar, au fost foarte mari, căci cu toate cercetările făcute nu s'a putut găsi unu portret exact al trăsăturilor lui. Cu toate acestea talentul artistului a triumfat în parte contra acestor dificultăți: o gravură de o asemănare dubiosă găsită în *Polonia* și nisece indice din memoriul d-lui *Urechia*, etă modelul cu care s'a servit sculptorul pentru a reproduce pe patru tipuri aproape exact al lui *Miron Costin*.”

Macheta reprezintă pe eminentul bărbat în picioare, ținându cu mâna dreaptă o penă cu care scrie, și cu cea stângă unu volum de hârtii. Pe piedestalul împrejurul picioarelor sunt împrăștiate mai multe cărți și manuscrise. Imbrăcămintea lui este a unui boer din *Moldova* și ne amintesc epoca în care a trăit *Miron*, adică la 1650. O manta lungă, blănită, foarte bogată, acoperă aproape totu corpul; întredeschisă dinainte lasă să se vadă pantalonii foarte strimți, pe care se desemnă muschii gambei bine dezvoltată. La picioare poartă sandale ajustate și legate dinainte cu mare îngrijire. Der atențiunea cea mai îngrijită e dirigeată asupra capului. Elu este coafat de o cască de om războinic, fruntea e largă, contractată la rădăcina nasului, gura zimbătoare întredeschisă: pare că vorbește. O barbă lungă și buclată se confundă cu unu păr asemenea buclată, care cade în abundență pe umeri; fisionomia e energică, expresia francă și hotărâtă ca alu unu om, pe care nimic nu-lu poate sdruncina în ideile sale. Artistul cu talentul ce-lu caracteriză a căutat să dea operei sale unu tip aproape identic cu vitejii din secolul alu XVII-a, cu aceeași atitudine imponentă, în care se reflectă și marea suflului. Anatomia este cu toate

nuntele căutată, muschii și dispoziția tendonelor nu lasă nimic de dorit. Nimic în fine nu e omis în această operă, a cărei perfecțiune atrage atenția și în același timp admirația observatorului.

»Macheta după care se va lucra statua este numai de unu metru. Aceasta va fi efectuată de o mărime de 2½ metri și turbată în bronz la Florența, unde d-l Valbudea va pleca curând, spre a-și termina studiile sale în arta sculpturii.

După această schiță d-l Valbudea a lucrat cu o artă nu mai puțin distinsă și bustul lui Miron Costin în mărime normală, pe care îl va reproduce în mai multe exemplare, ce vor fi așezate în diferite edificii publice ale capitalei.

De sub Ciceu, 2 Februarie 1887.

Domnule Redactor! În Nr. 13 a. c. alți mulți prețuți „Gazetei” am cerut măsura luată contra ziarelor române și în specie contra „Gazetei” în pašalicul Nr. II. În raportul ce Vi s'a dat despre această se știe, că decă comunele din vorbă ar fi prenumerat fii maghiare, nu li s'ar fi pus o pedecă. Eu mai adaug pe baza esprienței, că în pašalicul Nr. I nu numai se permite prenumerarea de foi maghiare pe sepele comunei, dăr se impune foia „Szolnok-Doboka” fiăcărui comune, fără să se mai întrebe decă îi trebuie cuiva ori ba, decă înțelege ori ba „literatura” acestei foi. Ba se scote prețul pe ea și dela comune, căroră nici nu li s'a trimis și nici nu i-au văduț fața. Și puține comune pot scăpa să nu plătescă cei 5 fl. abonament, prin proteste seu inapoi d'o de câte ori intră în comună. De aceea trebuie băgat bine de seamă, că oprirea „Gazetei” pôte să fiă urmată de impunerea vreunei foi ca „Szolnok-Doboka”. Cum scriă această foie despre Românii Vă este bine cunoscut; să ferescă sfântul pe vr'un membru comitatensu român să-și rădice vocea pentru drepturile Românilor, că „trădarea” e gata. Și această foie ni se impune nouă Românilor! Dăr au greșit adresa impunătorii. Ajungă sarcinile ce apasă pe umerii poporului și nu pôte, nici nu are de unde să mai plătescă și foi pe care nu le înțelege. — Y.

Roșia-montană, Ianuarie 1887.

Domnule Redactor! Cu mahnire Vă aduc la cunoștință, că preotul nostru Ionu Maior se lasă a fi dus pe bete de curatorele primar. În ședințele coratorale, curatorii, cari nu aprobă totu ce face curatorele primar sunt espuși la neplăceri. Biserica noastră a fost despoiată de corul vocal prin transferarea docentului-cantor Hocmanu întâmplat din cauza intrigilor; s'a pus un cantor care nu știe cânta și mai are și alte defecte. Asupra acestora și altor rele, ce nu le mai amintesc, s'a făcut atent preotul și chiar venerabilul consistoriu, dăr înzadar. O altă palmă și mai grea pentru biserica noastră este că preotul nostru a făcut unu testimoniu, în care voia să adevărească că venitul seu stolaru nu se uroă pe anu mai susu ca la 75 fl. E de notat că acestu testimoniu l'a făcut abia după trei luni de preoție. Ar fi unu adevăratu blamă pe biserica gr. cat. din Roșia, care numără la 1500 suflete, mai toți omeni cu bună stare și creștini adevărați, decă s'ar lua în considerare acestu testimoniu, căci decă cu timpul parochia acestei comune ar veni vacantă, ar fi în pericol să nu-și mai pôte căpeta preot amăsurat așteptărilor noastre temeinice, decă în adevăr dotațiunea preotului ar fi așa de slabă, precum o arată d-l Maior. Spre lămurirea adevărului facu cunoscut, că venitul stolaru al celui preot este — după cum arată protocoalele matriculare — următorul: 40—50 botezuri, socoteite numai a 1 fl., facu cel puțin 40 fl.; aprupe totu cam alătea înmormentări a 3 fl. facu 120.; 10 cununii a 3 fl. facu 30 fl.; 10 feștani a 1 fl. facu 10 fl.; 10 parastase a 1 fl. facu 10 fl.; sêrutarea crucei și miruitul la diferite sêrbători de asemenea se socotesc în 10 fl.; mărturisirea seu spovedania 16 fl.; la Botezul Domnului antecesorul a încassat la 140 fl.; salariul parochial și capelanul face 360 fl.; fênațele ce le are spre folosințe facu 100 fl. — Din aceste se vede că venitul totalu al acestei parochii face 836 fl. Nu mă pôte dără mira îndeajunsu, cum unu preot tinêru nu este mulțumit cu unu venit ca acesta, cându antecesorii sei cu familia grele au fost mulțumiți. — X.

Cetatea de baltă, Ianuarie 1887.

Este cunoscut cetitorilor acestui prețuț diaru, că biserica gr. or. de aici a ars în 1879 punându-i-se loc din partea unui rêu-făcător.

Poporul credincios s'a pus pe lucru și sub conducerea zelosului protopresbiteru, d. Nicolau Todoranu, l'a succés a pune încă în primăvera anului trecut fundamentul unei noue biserici, a căreia sântire s'a sêvirgit în 5 Decemvre a. tr. Biserica este alcătuită după unu stil modern și cu unu gust estetic deosebit, așa cătu pe la sate puține biserici vor mai fi asemenea ei. Meritul este a se atribui nu numai înaltei bună

voințe a poporului, ci în deosebi d-lui Todoranu, care a urmărit cu zel și activitate neobosită esecutarea planului în tôte amănuntele sale.

Deși cam târziu, vă comunic că cu ocaziunea sântirei, poporul acestei comne a avut o sêrbătoare mare. Actul consacărui s'a îndeplinit prin 10 preoți din tractu în frunte cu meritatul protopresbiteru Niculae Todoranu. Poporu numeros de tôte confesiunile a luat parte la acestu act celebru, ér la fine d-lui protopresbiteru a rostit o predică ocazională, întonându între altele recunoștință sinceră mărinimoșilor donatori și sprigintori ai întreprinderilor bisericesti și naționale și arătându în deosebi devoțiune față cu Metropolitul gr. or., ér pe poporu l'a îndemnat și pe viitoru la asemenea fapte de laudă.

Onóre poporului român din Cetatea de baltă, onóre bravului lor protopresbiteru, care ar fi de dorit să aibă mulți imitatori în cleru. — Unu străinu.

De pe Secașiu, Ianuarie 1887.

Domnule Redactor! Golul devenit prin încetarea din viață a unui preot il simte nu numai îngustul cerc al familiei, dăr il simte o turmă întregă de creștini, care prin mórtea preotului, părăsită fiind, devine expusă încercărilor, ce și naia fără busolă caprițului mării turbulente.

Ținutul nostru simte doliul pierderii unuia dintre veteranii preoți ai archidiecesei Blășiului și fiindcă defunctul timp îndelungat a funcționat ca protopop al tractului Sebeșului săsescu, fără de a face necrologul repozatului, pentru că din întâmplare nu suntem exact informați despre întregul l i trecut, voim numai a da espresione ferbinte dorințe rugându pe Excelența Sa metropolitul și bunul nostru părinte, ca să se îndure părintesc a îngriji câtu mai curând de suplirea postului de protopop devenit vacantu.

Scim noi aceea, că după praxa usuală notariul tractului este administratorul protopopescu până la suplinirea definitivă, provisorii însă ca periode de incertitudine a tranzițiunei sunt cele mai puțin mănose în vastul câmp de activitate rezervat oficiului protopopescu, pentru aceea dorința noastră ar fi ca câtu mai curând să ne aflăm față cu faptul complinit al chemării administratorului protopopescu la postul definitiv de protopop, pentru că frumoșele calități și trecutulu plin de activitate a părintelui administrator Dobrescu ne dau cele mai sigure garanții de a crede că între mulți chemați domnia-sa este cel dinteu alesu pentru acelu post.

Numai ca prin trecetu fiă amintit, cum părintele Dobrescu și ca pontificante la înmormentarea repozatului protopop Deacu prin tact și ordine esemplară, prin o vorbire ținută la înălțimea actului lugubru sêvêrsit, a sciut inprumuta întregului ceremonialu de înmormentare decorulu convenit. — Mai mulți.

Ultime seiri

Berlinu, 5 Februarie. — „National-Zeitung” primesc din Bucuresci o desmînțire a sgometorilor despre „alăturarea României la o confederațiune balcanică. Negreșit Serbia a făcut în această privință propunerii în Sofia și în Bucuresci; dăr România a refusat hotărît și neechivoc. România nu va eși din atitudinea sa observătoare.

Berlinu, 6 Februarie. — Usina Krupp a primit comande foarte însemnate pentru artileria de campanie. Tôte aceste comande trebuie predate în luna lui Marte.

Roma, 6 Februarie. — Tôte comunele din Italia au primit ordinul d'a pregăti rolurile pentru miliția teritorială care va fi convocată în curând.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

PESTA, 8 Februarie. — În camera deputărilor desbătându-se bugetul resortului de finanțe, ministrul de finanțe s'a pronunțat în contra reducerii timbrului pentru diarele ce apar în provincie. Statul nu se pôte lipsi aș de nici unu venit de felul acesta.

BERLINU, 8 Februarie. — Moltke declară, înaintea deputățiunei alegătorilor conservatori, că situațiunea e câtu se pôte de serioasă, imputernicind'o a aduce acesta la cunoștința publică.

ROMA, 8 Februarie. — Tôte foile confirmă că Robilant, ministrul de esterne, nu și-a schimbat hotărîrea d'a demisiona.

VAȘINGTONU, 8 Februarie. — Senatul a votat 21 miliõe pentru înarmarea flotei de

rêsboiu și pentru întregirea mijlocelor de apărare a litoralilor.

DIVERSE.

Pasteur și cheia cea mare a Sf. Hubertus. — Din Szent-Hubert, comitatul Torontalului, se scrie: Pe când în ședințele „Academiei de medicină” din Paris se țin cele mai aprige discuțiuni asupra metodei de vaccinare a lui Pasteur în contra turbării și chiar cele mai emnente capacități medicinale nu sunt în stare a se lămuri în privința metodei de vindecare a lui Pasteur, au reușit cărpacii din Szt. Hubert a deslega pe deplin această problemă grea. Fata unui săteanu, Magdalena Morang, avu nenorocirea de a fi mușcată de o „pisică turbată”. Din rană curgea sânge, pielea și carnea erau adencu sfșițate. Pe când sêrmanii părinți ai nenorocitei copile cereau în desperare sfat și ajutor, și în primejdiă nu se au decă în îngroșitorul castu artu fi mai de preferat ajutorul medicului, seu adesea întrebunțatele leacuri de casă, se hotărescu rudele pentru imediata aplicare a acelei metode a cărei întrebunțare se obișnuise și până acum în contra infricoșatei turbări. Le întrebunțară decă cele mai diferite lecuri țêrânesc. Chinul sêrmanei fete la aceste crude torturi nu fu luat în considerare. În fine ajunseră cu ceremonie așa de departe, încatu, pentru a asigura vindecarea, credu de indispensabilă „operațiunea împêrâtescă”. Nenorocita fată fu sdravênu arsă la mână și la picior cu o cheie vechiă, după cum se știe cu cheia Sf. Hubertus, și sunt incredințați, că prin această procedere turbarea nu va isbucni la sêrmana fată.

Crușime! — Din Paris se comunică următoarea istorie nicidecum rêu nescocită: »Înainte cu câteva zile mergea pe Bulevard unu domn elegant investimentat, fiind în brațe unu copil asemenea frumos îmbrăcat. Înaintea unei case mai mari se opri. Copilul, care părea a fi bolnav, fu așezat de densus într'unu modu cam brutalu pe trepte adresându-i următoarele cuvinte aspre: „Sue scara singur, eu cel puțin nu te duc”. Copilul încep a se ruga cu voce lină și rugătoare: „O, dragă tată, sue-mă tu, scii că de cându a trecut carul peste mine și mi-am perdut piciorle, nu mai pot umbla.” La aceste cuvinte s'au adunat mulți domni în jurul grupei și unu murmur de indignare isbucni din mulțime. Dăr crudul tată părea că nu observă acesta. »Nebuniă», strigă el, »decă nu urc imediatu treptele, atunci te bat de te'nvinețesc.»

Pe același timp și încep a lovi pe nenorocitul copil așa de tare în cap, încatu acesta cădu la pământ. Acestu purtare irită mulțimea până la extrem. »Este acesta copilul d-tale?» întrebă unu domn. — »Ce te privește pe d-ta asta?» fu scurtul și obraznicul răspuns. »Elu este tatăl meu, este tatăl meu,» se văeta copilul, »elu a ucis pe mama și mă va ucide și pe mine!» Tatăl strângea pumnul cu furie și voia a mai aplica copilului o lovitură, dăr fu din norocire reținut dela acesta de unu domn puternic. »De nu înceteți imediatu cu purtarea d-tale brutală și vrednică de osândă,» dișe el, »atunci te voi aresta printr'unu funcționar de poliție. Prin aceste cuvinte deveni brutalul tată și mai furios, așa că se smuci cu o violentă încordare de puteri și căută o armă. »Elu ia unu cuțit, și te va înjunghia, bagă de seamă! strigă copilul, »el strepunge pe ori și care i se apropiă!» La aceste cuvinte se împrașciă mulțimea, numai doi bărbați curajoși rêmaseră pe loc. »Aduceți unu poliștu arestați-l!» strigară ei.

»Decă e vorba să fiu arestat, mugl apoi tatăl, voiu să știu pentru ce». Și fără să-l pôte împedea vre-unul dintre acești domni, împlântă furiosul cu totu puterea pumnalul în corpul copilului. Unu strigăt nearticulat: Sunt ucis, m'a ucis! fu cel de pe urmă semn de viață al nenorocitei ființe. Toți se aruncară asupra tatălui voindu să-l sfêrâme pe loc. Dăr acesta și luă copilul cu nepăsare în brațe și salutându-i, dișe: »Domnii mei, acesta este unu copil de lemn, eu sunt ventriolog, și decă mi-ați dărui ceva, m'ați bucura foarte mult». Zimbindu și cu mulți bani se retrase.

Balul mascat — Balul filantropic. — »Pentru cine e fiecare bal mascat unu bal filantropic?» întrebă unu tînêru mai deunăci într'unu cerc de dame bogate, dăr fără deosebire urite, care se consultau asupra viitorului bal filantropic. »Pentru închiriatorii mășcilor!» răspuse una din patronele de față. »Nu e adevăratu,» strigă tînêrul aruncându o uitătură triumfătoare înprejur »ci pentru tôte femeile urite la față!» Gluma fu găsită așa de potrivită, încatu damele deciseră îndată ca viitorul bal filantropic să fiă bal mascat.

Rectificare. În articolul primu de eri, colona 2-a, rândul 7 de sus se citesc: În Craiova de finele semestrului înteu, revisorul școlor primare a invitat direcțiunile școlor catolică și protestantă ca școle private etc, ér la discursul d-lui V. Babeșu, șirul al 2-lea din urmă se cetescă răspuns în loc de repaus.

Editor: Iacobu Mureșianu.
Redactor responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 7 Februarie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	96.20	Bonuri croato-slavone	104.50
Rentă de hârtie 5%	86.70	Despăgubire p. dijma de vin	—
Imprumutul căilor ferate ungare	145.50	Imprumutul cu premiu ung.	116.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	95.50	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	126.—	Renta de hârtie austriacă	77.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	115.—	Renta de arg. austr.	80.20
Bonuri rurale ungare	103.30	Renta de aur austr.	109.25
Bonuri cu cl. de sortare	103.40	Losurile din 1860	130.50
Bonuri rurale Banat-Timșu	103.40	Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
Bonuri cu cl. de sortare	103.40	Act. băncii de credit ung.	281.—
Bonuri rurale transilvane	103.40	Act. băncii de credit austr.	292.—
		Argintul — Galbini	—
		Impărătesci	6.03
		Napoleon-d'ori	10.11
		Mărci 100 imp. germ.	62.80
		Londra 10 Livres sterline	127.—

Bursa de București.

Cota oficială dela 25 Ianuarie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91—	92—
Renta rom. amort. (5%)	93 ¹ / ₂	92 ¹ / ₂
convert. (6%)	85 ³ / ₄	86 ¹ / ₂
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	33—	36—
Credit fonc. rural (7%)	101—	102 ³ / ₄
" " " (5%)	85—	86—
" " " urban (7%)	98 ¹ / ₂	99 ¹ / ₄
" " " (6%)	92—	92—
" " " (5%)	81—	82—
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	17.90	18.25
Bancnote austriace contra aur.	2.00—	2.02—

Cursul pieței Brașov

din 8 Februarie st. n. 1887.

Bancnote românesce	Cump.	8.46	Vënd.	8.48
Argint românesc		8.42		8.44
Napoleon-d'ori		10.08		10.11
Lire turcesce		11.46		11.50
Imperiali		10.46		10.50
Galbeni		6.00		6.03
Scrisurile fonc. » Albina »		101.—		102.—
Ruble Rusesce		116.—		117.—
Discontul		7—10%		pe an.

9997/1886. t. k. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhirrre teszi, hogy Hamza Iosif végrehajtonak Sándu luon végrehajtást szenvedő elleni 118 frt. 75 kr. tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a brassói kir. törvényszék Zernesti kir. járásbírószág területén lévő s Ujtóhán határára fekvő az ujtóháni 124 és 89 sz. tjkvbe A + alatt 782, 797, 1225, 1226, 1491, 1880, 1965, 401 a/2, 401 b/2, 923, 1645, 1748 h. r. számú fekvőkre az árverést 466 fr. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az 1887. évi Márczius hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor Ujtóhán község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozóik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át végrehajtató és képviselője kivételével készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi November 1-én 3.333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1886. évi December hó 31-ik napján.

A kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Deési,
h. elnök.

Jakab Alajos,
jegyző.

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se potu face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimit exacte arătându-se și posta ultimă.

Prețului abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni	3 fl. —
„ șese luni	6 fl. —
„ unu an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

pe trei luni	10 franci
„ șese luni	20 „
„ unu an	40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia **Predeal-Budapesta** și pe linia **Teiuș-Arad-Budapesta** a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Predeal-Budapesta				Budapesta-Predeal					Teiuș-Arad-Budapesta				Budapesta-Arad-Teiuș.							
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren omnibus	Tren de pers.	Tren omnibus		
București	—	—	7.30	Viena	11.10	—	—	—	Teiuș	11.24	—	2.40	Viena	11.10	12.10	—				
Predeal	—	—	1.14	Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	8.00	Alba-Iulia	11.39	—	3.14	Budapesta	8.20	9.05	—			
Timiș	—	—	1.45	Szolnok	11.05	3.58	7.38	9.34	11.40	Vintul de jos	12.30	—	4.22	Szolnok	11.20	12.41	—			
Brașov	—	—	—	P. Ladány	2.02	5.28	5.40	11.26	2.31	Șibot	12.52	—	4.50	Arad	4.10	5.45	—			
Feldióra	7.47	—	4.16	Oradea mare	4.12	6.58	9.14	1.38	—	Orăștia	1.01	—	5.18	Arad	4.30	6.—	7.04			
Apatia	8.24	—	5.02	Várad-Velenceze	—	—	9.24	2.06	—	Simeria (Piski)	2.03	—	5.47	Glogovaț	4.43	6.13	7.22			
Agostonfalva	9.14	—	6.15	Fugyi-Vásárhely	—	—	9.41	2.17	—	Deva	2.52	—	6.35	Györök	5.07	6.38	7.58			
Homorod	9.51	—	7.06	Mező-Telegd	—	7.33	10.19	2.40	—	Branicica	3.23	—	7.02	Pauliș	5.19	6.51	8.17			
Hașfaleu	11.03	—	8.52	Rév	—	8.04	11.38	3.24	—	Ilia	3.55	—	7.28	Radna-Lipova	5.41	7.10	8.36			
Sighișoara	11.29	—	9.19	Bratca	—	—	12.18	3.47	—	Gurasada	4.08	—	7.40	Conop	6.09	7.37	—			
Elisabetopole	11.26	—	9.31	Bucia	—	—	12.54	4.07	—	Zam	4.25	—	8.11	Bérvova	6.28	7.55	—			
Mediaș	12.00	—	10.16	Ciucia	—	8.58	1.57	4.33	—	Soborșin	5.30	—	8.46	Soborșin	7.25	8.42	—			
Copsa mică	12.29	—	10.57	Huedin	—	9.28	3.11	5.15	—	Bérvova	5.56	—	9.33	Zam	8.01	9.12	—			
Micăsasa	1.05	—	11.52	Stana	—	—	3.40	5.34	—	Conop	6.27	—	9.53	Gurasada	8.34	9.41	—			
Blașu	1.34	—	12.31	Aghiriș	—	—	4.15	5.55	—	Radna-Lipova	6.47	—	10.27	Ilia	8.55	9.58	—			
Crăciunel	1.46	—	12.48	Ghirbău	—	—	4.36	6.07	—	Pauliș	7.28	—	10.42	Branicica	9.19	10.17	—			
Teiuș	2.09	—	1.22	Nedeșdu	—	—	4.58	6.24	—	Györök	7.43	—	10.58	Deva	9.51	10.42	—			
Aiud	2.39	—	2.18	Cluș	11.00	—	—	—	7.08	Glogovaț	7.59	—	11.25	Simeria (Piski)	10.35	11.07	—			
Vintul de sus	3.01	—	2.48	Apahida	11.19	—	—	—	7.36	Arad	8.28	—	11.39	Orăștia	11.11	11.37	—			
Uióra	3.08	—	2.56	Ghirbău	12.30	—	—	—	9.06	Szolnok	8.42	—	4.52	Șibot	11.43	12.—	—			
Cucerdea	3.14	—	3.64	Cucerdea	1.01	—	—	—	9.53	Budapesta	—	—	5.12	Vintul de jos	12.18	12.29	—			
Ghirbău	3.58	—	4.51	Uióra	1.06	—	—	—	10.—	Viena	—	—	6.05	Alba-Iulia	12.36	12.46	—			
Apahida	5.30	—	5.56	Vintul de sus	1.13	—	—	—	10.09	Teiuș	—	—	—							
Cluș	—	6.03	8.00	Aiud	1.20	—	—	—	10.19											
Nedeșdu	—	6.21	8.36	Teiuș	1.41	—	—	—	10.48											
Ghirbău	—	—	9.02	Crăciunel	2.00	—	—	—	11.14											
Aghiriș	—	—	9.32	Blașu	2.35	—	—	—	12.12											
Stana	—	—	10.11	Micăsasa	2.48	—	—	—	12.30											
Huedin	—	7.14	10.51	Copsa mic	3.20	—	—	—	1.12											
Ciucia	—	7.43	12.16	Mediaș	3.36	—	—	—	1.32											
Bucia	—	—	12.50	Mediaș	4.00	—	—	—	2.18											
Bratca	—	—	1.21	Elisabetopole	4.35	—	—	—	3.03											
Rév	—	8.22	2.02	Sighișoara	5.12	—	—	—	3.49											
Mező-Telegd	—	8.48	3.06	Hașfaleu	5.37	—	—	—	4.28											
Fugyi-Vásárhely	—	—	3.38	Hașfaleu	5.37	—	—	—	4.28											
Várad-Velinte	—	—	3.54	Homorod	7.02	—	—	—	6.16											
Oradea-mare	—	9.13	4.05	Agostonfalva	7.43	—	—	—	7.06											
P. Ladány	—	9.18	10.55	Apatia	8.11	—	—	—	7.46											
Szolnok	—	10.38	1.23	Feldióra	8.41	—	—	—	8.25											
Buda-pest	—	12.20	3.24	Teiuș	9.21	—	—	—	9.15											
Viena	—	2.15	10.05	Brașov	—	—	1.55	—	—											
	—	2.15	—	Timiș	—	—	2.53	—	—											
	—	—	—	Predeal	—	—	—	—	—											
	—	—	—	București	—	—	3.28	—	—											
	—	—	—		—	—	9.35	—	—											

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grise.